

(c) by IPA 1974

International Police Association
Magyar Szekció
Nemzeti Adó- és Vámhivatali Szervezet

Levelezési cím: 1043 Budapest, Temesvári utca 7-9.

e-mail: ipa.vam@nav.gov.hu

web: www.ipanav.hu

számla szám: OTP 11706016-20820264-00000000

adó szám: 18188019-1-42

Beszámoló
a VIII. IPA NAV Balaton Bike -ről
(2016.08.17 – 20.)

Nagy áldozatot kellett hozni annak, aki nevezett a VIII. IPA NAV Balaton Bike rendezvényre. A korábbi évektől eltérően ugyanis, három nap szabadságra volt szükség, a négy napos Balaton kerülő kerékpáros túrán való részvételre. Ennek ellenére is negyvenegy kerékpáros indultunk útra, augusztus 17-én délben a siófoki vasútállomás parkolójából.

Az idei nyár szeszélyességének köszönhetően a gyülekező alatt mindenki az eget kémlelte, bízva abban, hogy a délelőtti esőzés nem folytatódik tovább. Kellemes huszonöt fokos hőmérséklet mellett, szélcsendben váraoztunk az indulásra, melyre az IPA NAV Szervezet elnöke, Boros Ottó nyugállományú pénzügyőr ezredes úr adta meg a jelet, jó utat, és balesetmentes kerékpározást kívánva a résztvevőknek.

Első etapunk a Siófok-Fonyód közötti ötven kilométeres táv volt, melyet két megállóval terveztünk teljesíteni. Mivel ebben az évben már többségben voltak azok, akik nem első ízben tartottak velünk, minden szakaszt egész jó idővel teljesítettünk, a megállóknál pedig fegyelmezetten betartottuk a húsz-huszonöt perces pihenőidőket. Ennek köszönhetően rekordidő alatt, délután negyednygyre érkeztünk meg Fonyódra, a Hameba Kempingbe. Szállásunk egy közvetlen Balaton parti telken volt, felszerelve mindennel, amire csak szükségünk lehetett. A legfontosabb az áram volt, ahol mindenki feltölthette a telefonját. Gyors sátorállítás, és kipakolás után a legbátrabbak a kissé lehűlt Balatonban is megmártóztak, néhányan pedig a büfé felé vették az irányt.

Este hét órára egy közeli étterembe mentünk vacsorázni, ahol a rendelések leadása után, Elnök úr az IPA –t érintő kérdések helyes megválaszolóinak ajándékokat osztott ki, ezzel feldobva az addigra már megfáradt biciklizők hangulatát.

Második napunkat korai keléssel kezdtünk, mert az indulást kilenc órára terveztük, addig pedig a reggeli kávézást, sátorbontást és bepakolást is el kellett végezni. Következő állomáshelyünk Badaacsonytomaj volt, ami több mint hatvan kilométer letekerését jelentette, és mivel itt már áttértünk a Balaton északi partjára, némi emelkedővel is számolnunk kellett.

Ezt a szakaszt is két megállóval terveztük letekerni, amelyek körülbelül húsz kilométeres távontként követték egymást. A reggeli első etap megmutatta, hogy az előző nap mely izmokat vette leginkább igénybe, ezért, az első percek mosolya nem volt túl őszinte, de azért csak belejöttünk.

A kezdeti nehézségeket feledtette velünk a Kis-Balaton festői környezete, ez a Balaton Bike egyik legélvezetesebb szakasza. Sík terepen, egészen közel biciklizünk a nádashoz.

A nap második megállója Balatonyörökön volt, és mivel épp delet ütött az óra, ott is ebédeltünk meg. Az ebéd után itt egy hosszabb pihenőt tartottunk. Idő közben az időjárás kissé borússá vált, a pesszimistábbak elő is vették esőkabátjaikat, de szerencsére nem volt rá szükség. Györök után a következő megálló a Tomajcamping volt. Ezen a szakaszon érkeztünk el a Badacsonyi lábához, ahol már elfelejthettük a vízszintes fogalmát: vagy lefelé, vagy felfelé vezetett az út. Ekkorra az izmaink már bírták a terhelést, így ez a szakasz sem okozott gondot szinte senkinek.

Itt jegyzem meg, hogy tizenegy diák – *általános iskola alsó tagozatostól, az egyetemistáig* – is a csapat tagja volt, akik kifejezetten élvezték ezt a szakaszt. És mivel ez a korosztály szinte fáradhatatlan, a csoport vezérkerékpárosának Karcsinak kellett őket – *szó szerint* – féken tartani, hogy vegyenek vissza a tempóból, hiszen lakott településen belül kerékpározunk. Mivel szófogadó gyerekek voltak, besoroltak a vezérkerékpáros mögé.

Ezen a napon is jó időt futottunk. Tartottuk a tempót, odafigyeltünk a pihenőkön eltölteni tervezett időre, és szerencsére műszaki akadály sem nagyon hátráltatott bennünket, ezért sikerült korán a kempingbe érni. Itt már mindenki rutinosan állította a sátrat, fújta a matracot. Az új tagok felfedezhették a Balaton egyik legszebb kempingjét, akik pedig már ismerték a járást, azok pingpongütőt fogtak, és megkezdték a forgózást, vagy akik az út során megéheztek, vagy csak pár pohár sörré vágytak, a közvetlen vízparti büfében pihenhettek meg. Az éjszakánkat egy nem várt esemény lármája zavarta meg. Az egyik kerékpáros táskában szendvicsmaradék lapult, ami a közeli nádashoz odacsalogatott egy éhesebb rókát. Aki, mivel az ételhez nem jutott hozzá, jobb híján a cipőket próbálta elcsenni. Kevés sikerrel, mert egyre többen ébredtek fel a neszre, és az azt követő zajongás miatt a négylábú kereket oldott.

Harmadik napunk reggele hasonlóan kezdődött az előzőhöz: reggelizés, sátorbontás, pakolás és indulás. A napi táv valamivel kevesebb, mint hatvan kilométer. Zánka – Tihany – Balatonfüred voltak a kijelölt pihenő helyek, és végül az alsóörsi kemping a cél. Aki ismeri a Balatoni kerékpárút ezen részét, az tudja, hogy itt bizony van három hely, ahol a biciklistáknak fel kell szívni magukat. Elmondható, hogy az előző két nap a bemelegítés, ez pedig már maga a próbatétel volt. Az első meredek rész Balatonszepezd elején van, a 71-es főúttól balra, fölfelé vezet a kerékpár út, ahol rendesen kell kapaszkodni, igaz szakaszosan, de addigiakhoz képest ez a legnagyobb szintkülönbség, amit le kell küzdeni. Ezt aztán pihentetésül egy viszonylag sík terep követi Zánkáig. A következő meredekebb rész közvetlenül Zánka után van, majd Balatonakalit elhagyva még egy.

Szóval: a harmadik nap, második etapjában két ilyen hely is várt ránk, így a tihanyi behajtónál lévő pihenőnél már jól esik egy kicsit megállni. Még mielőtt rettenetesen elkezdenétek bennünket sajnálni, pontosítok egy kicsit. Szóval vannak azok az emelkedők, de nem mindegyiket „*muszáj*” leküzdeni. Mindjárt elmondom azt is, hogy miért, előtte még pár sor a csoportos kerékpározásról:

Azt már említettem, hogy van egy úgynevezett „vezérkerékpáros” a csapatban, ő Karcsi. Az a feladata, hogy elől menjen, nem szabad megelőzni! Mivel neki ez már a hatodik túrája volt velünk, jól ismeri az utat, tudja milyen tempót kell diktálni. Ugye negyvenegyen voltunk idei csoportunkban, és ebből tizennyolcan első körösök, értelemszerű, hogy a kellő követési távolság betartása miatt is, több száz méterre van az első kerékpárostól az utolsó. De az utolsó sem lehet bárki. A „*biztonsági csapat*” nálunk Zsolti és Gábor. Csak ők lehetnek az utolsó emberek, senki más. Hogy miért? Mert ha valakinek műszaki segítségre van szüksége, akkor ők azok, akikre csoportunk bármelyik tagja számíthat. Náluk van kellő tudás, szerszám, pótalkatrész és nem utolsó sorban helyismeret, hiszen a szervizelés után nem árt, ha tudjuk, merre kell továbbhaladni. Illetve, ha valaki épp kifulladt, őt sem hagyják hátra.

Történt, hogy a harmadik nap első szakaszán a biztonsági csapat előtt haladtam pár száz méterre az egyik első körös társunkkal (előttünk egy-két kilométerre a csoport eleje) így értünk be Balatonszepezdre. Jeleztem a társamnak, hogy nem megyünk fel az emelkedőn, hanem követjük a 71-es főutat, remélve, hogy a csoport elől lévő tagjain hozunk néhány percet a lemaradásunkból. Ahogy begurultunk a zánkai pihenőhelyünkre, annak rendje és módja szerint találkoztunk a többiekkel. Váltottunk pár szót, és kiderült: bizony Karcsi sem vitte fel a többieket a balatonszepezdi emelkedőn. Ezt csak azért írtam le, hogy ne nagyon sajnáljatok bennünket, mert ahol lehet, azért mi is a könnyebb utat választottuk, még ha nem is beszéltünk össze.

Zánka után a következő megálló, a tihanyi (második) behajtónál lévő park volt. Addigra már megtettük a másik két (kikerülhetetlen) emelkedőt, és itt bevártuk a biztonsági csapatot. A társaság egyik része jelezte, hogy még nem jönnek Balatonfüredre, ahol az ebédidőt tartjuk, ők Tihanyba

mennek ebédelni. Így mi, a többiekkel célba vettük a Tagore sétányt, ami már csak hat kilométerre volt. Füreden kellemesen megebédeltünk, fagyiztunk és irány Alsóörs.

A régi-új kempingben tulajdonos váltás történt, ami a becsekkolásnál kifejezetten hátrányos volt. Idővel leküzdjük a bürokráciát, bejutottunk, és elkezdtünk igen gyorsan sátrakat építeni, mert a közeledő felhők azt ígérték, hogy az esőt ma már nem fogjuk elkerülni. Minden sátor állt, mire a az eső megérkezett. Szerencsére hordozta a nyári zápor minden jegyét: gyorsan jött, intenzív volt és hamar el is ment. Nagy fennakadást nem okozott.

Ahogy a nap újra kisütött, előbújtunk a sátrakból, és felkerestük a büfét, beszélgettünk, amíg el nem indultunk a Rezeda Étteremben vacsorázni. Ez minden évben az IPA NAV Balaton Bike záró bulija, hiszen másnap a túránk véget ér, és már csak közel negyven kilométer van hátra Siófokig. A vacsora után jubileumi köszöntés következett: idén újabb három olyan csapattagot üdvözölhettünk, akik öt alkalommal teljesítették az IPA NAV Balaton Bike –t. Krisztina, Attila és Attila vehették át Elnök úrtól az ezért járó emléklapokat.

Szombaton reggel kilenckor keltünk útra, hogy bezárjuk a balatoni kört. Itt már csak egy jelentős emelkedő várt ránk Balatonkenesén. Előtte azért megküzdöttünk néhány defekttel, ami az előző három napon szerencsére elkerült bennünket. Kenese után a balatonvilágosi kilátónál szoktunk a Balatonról kiváló képeket készíteni, de most Erzsinek köszönhetően egy új, még jobb helyet ismerhettünk meg Balatonakarattján, ahonnan fantasztikus kilátás nyílik a magyar tengerre. Ez az élmény azért is felejthetetlen, mert itt – *kiváltképp a túránkon első alkalommal résztvevők* – szembesülhetünk azzal a hatalmas távolsággal, amit letekertünk az elmúlt napokban.

Lányok

Fiúk

A csodálatos panoráma után már csak Siófok várt ránk. Tizenegynéhány kilométer, és a cél teljesítve. Élvezve a déli part sík vidékét, kora délután viszonylag könnyedén értünk be a célba. Ott gyülekeztünk, ahonnan pár nappal előtte elindultunk, de már mögöttünk volt kétszázötven kilométer és sok-sok élmény. Kiosztásra kerültek a teljesítményt igazoló emléklapok, köszönetet mondtunk

Attilának is, aki egész végig velünk volt, és egy kisbuszban hozta utánunk a csomagjainkat, sátrainkat, ásványvizünket, biztosítva azt, hogy nekünk csak biciklizéssel kelljen törődni.

Köszönöm mindazoknak, akik részt vettek a VIII. IPA NAV Balaton Bike rendezvényen, hogy részvételükkel hozzájárultak biciklitúránk sikeréhez, köszönjük Husser Gábor úrnak a logisztikai támogatást, és köszönjük az IPA NAV vezetőségének, a Balaton Bike rendezvényhez nyújtott támogatást.

Budapest, 2016. augusztus 21.

Győri József
alelnök